

Hana Purkrábková
Karel Pauzer
bytosti

Galerie moderního umění
v Roudnici nad Labem

21. 9. – 26. 11. 2017

Hanu Purkrábkovou (*1936) a Karla Pauzra (*1936) spojuje životní a umělecké partnerství. Oba se také zasloužili o zásadní inovace v oboru keramiky. Tvárné vlastnosti hlíny, její haptické kvality i možnosti barevného působení podřídili svobodnému vyjádření v oblasti volné tvorby. Navázali tak na pozoruhodné dědictví ztělesněné tvorbou Otto Gutfreunda či Ladislava Zívra. Karel Pauzer a Hana Purkrábková patřili ke spolutvůrcům dynamické kapitoly druhé poloviny šedesátých let a přispěli každý po svém k formování pestré tváře tehdejší výtvarné scény. Objevili se na iniciační *Výstavě mladých* v roce 1966 v Brně, Eva Petrová je zařadila na stěžejní přehlídku *Nová figurace* v roce 1969 v Mánesu, kterou se uzavřela slibná epocha českých dějin umění. V době normalizačního bezčasí se museli podobně jako řada jejich souputníků utéci do klauzury ateliéru bez větších možností veřejné prezentace. Karel Pauzer se věnoval především záchraně památek v ohroženém regionu severních Čech, Hana Purkrábková užité tvorbě. Jejich dílo bývá pro prvky nadsázky, jemného humoru, ale i skepse a kruté ironie a sarkasmu, vřazováno do souvislostí tzv. české grotesky, k jejímž dalším protagonistům nálezejí například Karel Nepraš, Jiří Načeradský a Jiří Sopko. Genetický kód této významné tendenze reflekující absurdity lidského života pochází ze středověké tradice, pozoruhodnou transformací prošel na počátku 20. století například v dílech Josefa Váchala či Františka Kupky. Introvertní osobnost Karla Pauzera se vyjadřuje prostřednictvím podobenství ze světa fauny a flory, otevřenější povaha Hany Purkrábkové shlíží na pošetilosti svých souputníků s humorem a pochopením. Jejich bytosti – zvířecí i ty, v nichž fúzuje bizarní vegetace s hmyzem, či ty lidské, se sdružují do různorodých uskupení. Svědčí o originalitě a svobodné imaginaci obou autorů.

Duše místa

Umělecké dílo Hany Purkrábkové a Karla Pauzra nelze vnímat odděleně od jejich způsobu života. Dům v Brunšově nedaleko Prahy patřil rodině Karla Pauzra z matčiny strany již po několik generací. Tvorba prořůstá stavením i polodivokou zahradou v blízkosti Vltavy hned za štěchovickým mostem. Oba umělci oslavili v loňském roce osmdesáté narozeniny. Stále však intenzivně pracují. V nenápadném stavení se skrývají vedle minimalistické obytné části dva oddělené ateliéry a keramická pec, v níž hlava rodiny vypluje díla obou autorů. Vše je přizpůsobeno veskrze praktickému provozu. Prostornou půdu obývají plastiky. Druží se tu Haniny skupiny lidských postav s Karlovými zvířecími rodinami a skrumážemi srostlic inspirovaných světem rostlin a hmyzu. Plastiky však tvoří i zcela přirozenou součást zahrady, kde se vrajejí do mateřské náruče přírody. Součástí komunity, která se každé prázdniny rozrůstá o rodinu dcery Markéty žijící ve Skotsku s manželem Nealem a dvěma dospívajícími dětmi, vždy byly a jsou kočky. Ještě donedávna s nimi pobýval i pes Frodo. K místu tolík důležitému pro soužití i tvorbu nalezejí také nedaleká Vltava a její břehy. Právě tady, v tomto mikrosvětě, se odehrává všednodenní koloběh naplněný samozřejmým kontaktem s přírodou, již oba umělci, každý po svém, tak dobře rozumějí. Na nezúčastněného pozorovatele působí tento domov rostlin, zvířat a lidí jako poklidné útočiště naplněné svobodným životem imunním proti tlaku vnějšího světa. Hana Purkrábková mu celí opakoványmi pokusy o nastolení harmonie a neochvějnou vírou v dobro, Karel Pauzer zdravou skepsí, smířením s osudem a schopností vyrovnat se s každou nepřízní vlastními silami.

Partnerství

České umění druhé poloviny 20. století mělo štěstí na velkou koncentraci osobností, které vzešly ze silných poválečných ročníků absolventů uměleckých škol. Vedle Akademie výtvarných umění se ustavila jako vysokoškolská instituce i Vysoká škola uměleckoprůmyslová, na níž učila řada vynikajících pedagogů. Z ateliérů Emila Filly, Josefa Wagnera, Františka Muziky, Františka Tichého či Josefa Kaplického, kteří seznamovali své studenty s tradicí české meziválečné kultury a uváděli je na cestu moderního umění, se rekrutovali zajímaví solitéři i celá výtvarná uskupení důležitá pro nastartování zásadních změn ve výtvarném životě v období tání po oktrojované etapě socialistického realismu. Z tohoto podhoubí vznikly například skupiny *Trasa* a *UB 12*, v nichž figurovaly dnes slavné partnerské dvojice. V *Trase* Eva Kmentová s Olbramem Zoubkem a Olga Čechová s Čestmírem Kafkou, sesterské partnerství tu vytvářely Jitka a Květa Válový, v *UB 12* Věra a Vladimír Janouškovi či Adriena Šimotová a Jiří John. Hana Purkrábková se s Karlem Pauzem seznámila na téže škole v ateliéru prof. Jana Kavana. Studovali tu v letech 1956 až 1961. Rovnocenná partnerství, do nichž se promítla poválečná vlna emancipace žen, vnesla do umění řadu inovací. Díky podpoře mužských polovin párů se i ženy mohly pustit do odvážnějších projektů a realizací, což bylo velmi důležité zejména v případě sochařek. Nešlo však jen o praktickou pomoc s fyzicky náročným úkolem, ale také o možnost permanentního dialogu o tvůrčích záměrech, o možnost vzájemných kritických vyjádření, o posilování sebedůvěry a utvrzení ve správnosti směru. O rovnocennosti uměleckých partnerství svědčí i skutečnost, že nikdo z výše uvedených autorů a autorek nepodlehl blízkému vzoru, ba naopak, právě on jej inspiroval k odvaze vydat se vlastní cestou k osobitému výrazu. Právě tak funguje i dlouholeté tvůrčí soužití Hany Purkrábkové a Karla Pauzra, které se muselo zejména v období normalizace vyrovňávat s řadou existenčních obtíží. Bylo vždy založeno na vzájemné úctě, toleranci a obdivu k originalitě metod a postupů toho druhého.

Paralelní tvorba – antropologie versus biologie

Oba umělci promlouvají ke svému publiku na první pohled rozpoznatelným jazykem, jenž se v průběhu více než padesáti let dráhy zásadně nezměnil. Každý z nich stojí na opačném pólu. Hana pracuje s oblou formou, Karel ji redukuje na asketickou podstatu. Jak se vlastně tato dichotomie zrodila? Zcela přirozeně, z náhledu na svět a z jeho chápání. Nešlo to jinak, potřeba výpovědi si sama zvolila svůj výraz. Mnohé o tom vypovídají kresby coby bezprostřední ozvuky přemýšlení a projekty tvorby.

Hanino bystré oko dokáže nahlížet do lidských duší, čte v nich jako ti nejlepší znalci lidských povah, třeba Neruda či Poláček. Vidí nám až do žaludku. Stačí jí jen letmé setkání a charakter je hotov. V návrztech se hromadí celý lidský povahopis. Jako v žánrových studiích starých mistrů. Pohled, natočení hlavy, gesto ruky. Ani v kresbě, ani v sochách autorce nejde o zpodobení konstrukce těla, buduje s bezpečnou jistotou vnitřní prostor zvenku jako hrnčíř a pak mu vdechuje život, leckdy pomocí barevného detailu. Její ženy, muži a domácí zvířata shrnují naši zkušenosť z všednodenního života. Máme pocit, že je všechny důvěrně známe, že jsou to naši sousedé se svými psy a kočkami, lidé z ulice, z hospody, z nádraží, z venkovské návsi. Denně se s nimi potkáváme. Nenápadní hrdinové, česká realita, naše společnost. Hana Purkrábková zcela po svém rozvíjí dědictví sociálního a civilistního umění dvacátých let. Podobně zachycoval svět malíř Miloslav Holý, jenž vytvořil celou galerii obyčejných lidí, svých současníků. Bez szírovosti, se soucitným nadhledem a pochopením pro jejich úděl. Občas se sochařka uchýlí k podobenství, když ji k tomu přivede nutnost vyjádřit se obecněji a také kritičtěji k dobové nepravosti. Tady vstupuje do sféry grotesky pracující s nadsázkou a tvarovou deformací. Vznikají například kresby *Neřádů* (1993), beznohé polopostavy *Řvounů* (2013) či *Majitelů* (2001) s převztařenou hlavou. Jejich obličeje a jednoznačná gesta vypovídají s krutou pravdivostí vše o uměně skrývané dimenzi lidských povah, která vyplová napovrch v okamžicích zásadních společenských zvratů, jež by mohly ohrozit jejich existenci. Anonymní figury stádních tvorů se nejvíce blíží dobovým podobenstvím hlavonožců Jiřího Sopka, jehož tvorba rovněž vyrostla na pozadí sociálního klimatu normalizace. Neblahou kapitolou českých dějin vystoovaná citlivost se však nemohla vytratit ani dnes, materiálu ke groteskním alegoriím je stále dost a lidská podstata se nemění. Tvůrčí dráha Hany Purkrábkové se odvíjí mezi pólem laskavého pochopení s jemně humornou nadsázkou a pólem nemilosrdné kritiky. Právě to jí dodává na dynamice a pestrosti. Tím hlavním popudem k potřebě vyjádřit se zůstává antropologický zájem, snaha pochopit nekonečnou proměnlivost života i věčnou stálost lidských povah.

Na rozdíl od své partnerky se Karel Pauzer nedívá na povrch, ale dovnitř. Vidí totiž rentgenovým zrakem. Primárně jej zajímá funkční konstrukce, anatomie, buněčná struktura, tedy to, co není na první pohled vidět. K jejich znázornění nejlépe slouží lineární kresba, která je Pauzrovou doménou. Nejčastěji pracuje s grafitem a s akvarelem, důležitou roli však hraje také guma, již ubírá z hmoty nejrůznějších organických tvarů. České moderní umění zná precedens z tvorby Františka Janouška z první poloviny třicátých let a později i z díla Mikuláše Medka ze surrealistického období let čtyřicátých, v nichž dominuje anatomická kresba zvířecích, lidských i fantaskních bytostí či analýza vnitřní stavby rostlin. Neméně ostrý pohled je vlastní „anatomickým“ kresbám a grafikám Karla Nepraše ze šedesátých let.¹ Kruté pohledy pod povrch kůže, vzbuzující úzkost, demaskovaly stav společnosti. V plastikách Karla Nepraše postupně splynul lidský organismus se strojem. Mechanicky ovladatelný umělý člověk sloužil jako groteskní příměří absurdity nesvobodného života. Také Karel Pauzer využil pohled dovnitř k podobenství lidí.

¹ Srovnání tvorby Karla Nepraše, Hany Purkrábkové a Karla Pauzera se obšírně zabývá Jiří Šetlík v samizdatovém textu z let 1985–1987, publikovaném v roce 1996 v nakladatelství Torst. Viz Jiří Šetlík, *Cesty po ateliérech 1976–1986*. Praha, Torst 1996, s. 146–155.

Na rozdíl od Neprašových civilizačních analýz se však soustředil na biologickou podstatu. Pro distancovaný pohled na nesvobodnou společnost si vybral jinou cestu imaginace.

Odedávna jej zajímalo, co se skrývá pod kameny. Rád již jako dítě přicházel věcem na kloub, přitahovala jej tajemství. Byl a stále je vášnívým pozorovatelem přírody, její nepřeberné rozmanitosti. Právě ona se stala hlavní inspirací k tvorbě. Uchvacuje ho krása hmyzích ústrojí, hadího těla, pohyb ryb ve vodě, stejně jako důmyslná konstrukce rostlin. Přijímá s pokorou koloběh života s věčně se opakujícími fázemi zrození a zániku. Člověka vnímá jako integrální součást přírody. Lidskou existenci čte skrze fylogenetickou příbuznost s našimi biologickými předky. Patrně ne náhodou připomínají jedny z jeho prvních významných prací v podobě reliéfů z poloviny šedesátých let nálezy otisků dávných živočichů. Jeho bestiáře² – alegorické grafiky, kresby i sochy s náměty fantaskních i reálných zvířat připomínají, podobně jako bájně bytosti Jana Švankmajera, výjevy ze středověkých ilustrací i katedrál. Opírají se o vědomí existence vývojově nejstarší části lidského mozku, zajišťující bezprostřední emocionální reakce na smyslové podněty, která je společná všem obratlovcům. Strach, úzkost, agresi, ale i péci o potomstvo vyjadřujeme stejně jako naši biologičtí předchůdci i jako naši zvířecí souputníci. Tuto archetypální, v mýtech obsozenou zkušenosť, čteme za skupinami plastik psích komunit. Ještě hlouběji do biologické minulosti sestupují bizarní fúze hmyzích a botanických elementů. Stejně jako u zoomorfních plastik zajímá autora i zde vzájemné soužití jednotlivých objektů, jež jsou sestavovány do provázaných „rodinných“ skupin. Princip vytváření celků zavřuje promyšlený stavebnicový postup, jenž vychází ze zákonitostí práce s hlínou. Sochař z ní formuje jednotlivé elementy, které po vypálení a kolorování skládá do sebe jako kosti do kloubních jamek. Do keramického základu stvolů a stébel pak zapouští ještě laminátové části průsvitných křídel. Na konci složitého děje se můžeme těšit z pohledu na tajemnou krásu roztodivných bytostí obohacující naši všední realitu.

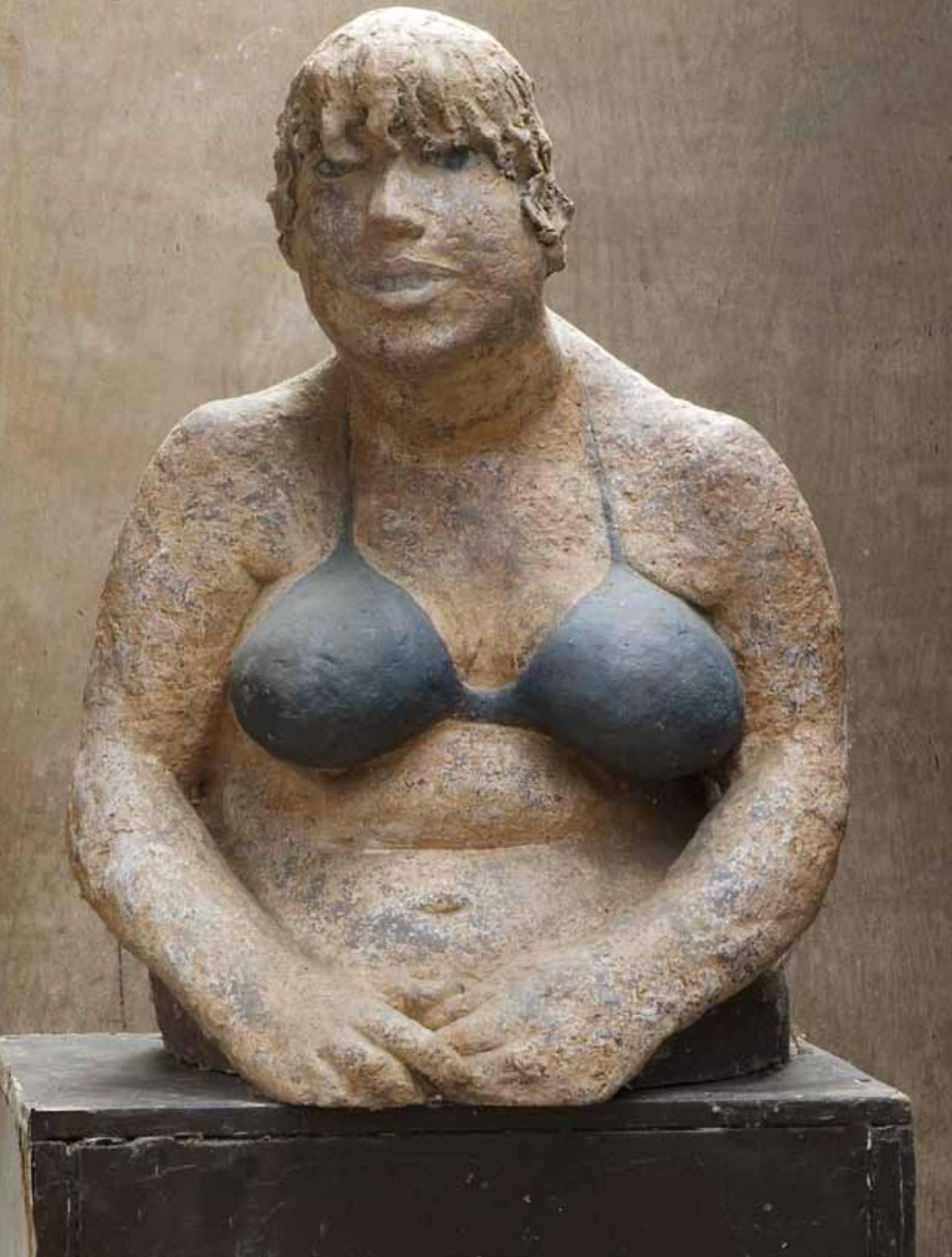
Karel Pauzer a Hana Purkrábková se objevili na české výtvarné scéně spolu s řadou vrstevníků v době nástupu nové figurace, mnohotvárné tendence usilující o vyjádření situace člověka v moderním, odcizeném světě. Její mohutný nástup po polovině šedesátých let definitivně oslabil dosud dominantní pozici abstraktního umění, leckdy inklinujícího k dobové manýře. Oba dva, každý z jiného úhlu, přispěli k novému, pravdivému definování lidských hodnot, které se nesmířilo s povrchně optimistickým zdáním. Jejich ostrý i shovívavý pohled nazírá na skutečnost s neztenčenou pozorností i dnes. Vděčíme mu za hold nekonečné rozmanitosti života i reflexi nás samých.

² O bestiářích v díle Karla Pauzra se podrobně rozepisuje Jan Kříž. Viz Jan Kříž, Karel Pauzer. Katalog výstavy. Praha, České muzeum výtvarných umění 1994.

Hana Purkrábková

◀ Modré
plavky
1985

1997

Chytání ▶
kocoura
1997

◀ Stánička
1995

Vzhlížeč ▶
2010

V čekárně ▷▷
1995–2012

◀ Mladice
2013

Tváře I ▶
1993

Pani
s pejskem
2010

◀ Tváře II
1993

Majitel ▶
2001

◀ Tlustoch
2016–2017

Broukozpytec ▶
2016–2017

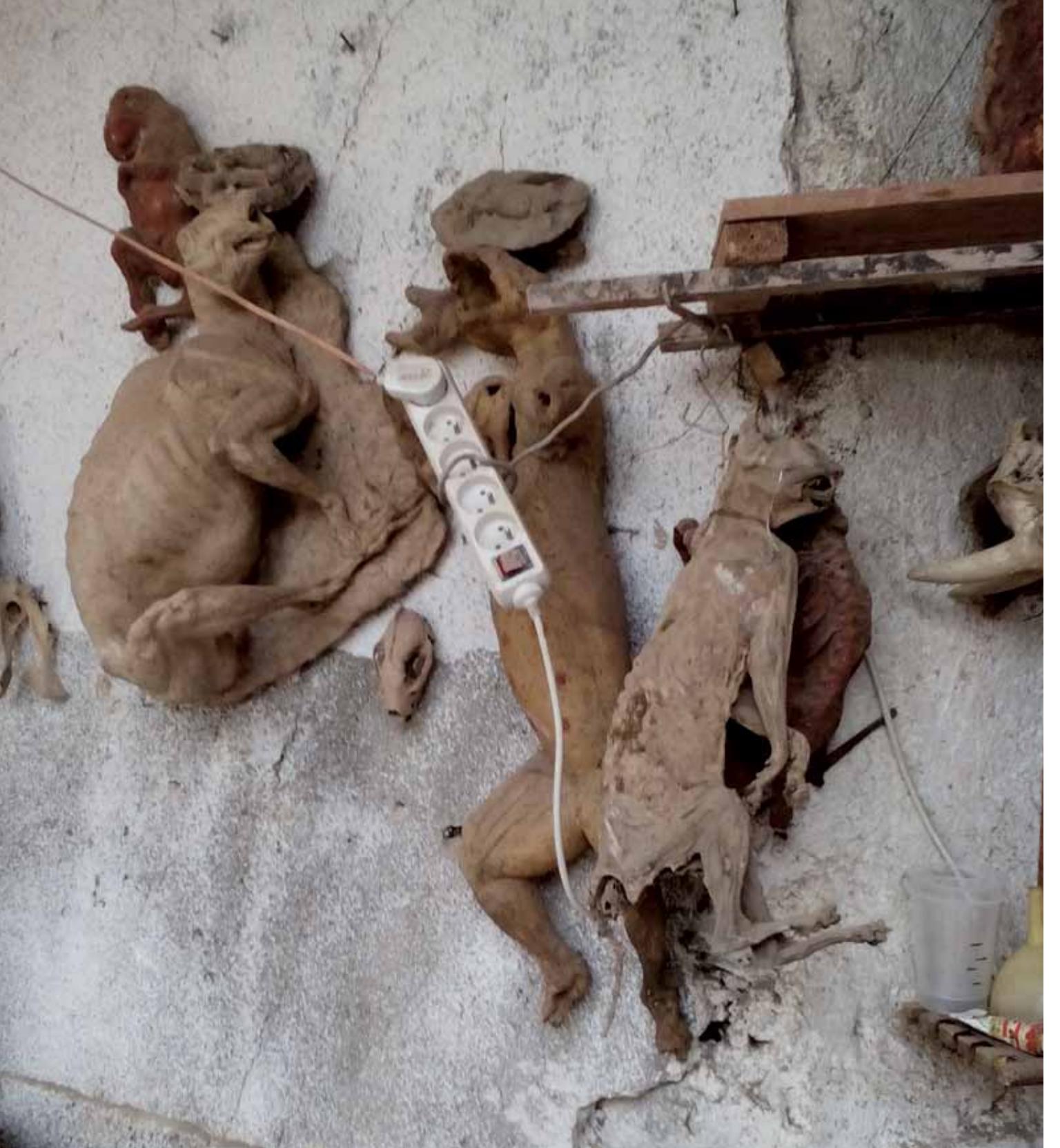

Tři u stolu ▷▷
2016–2017

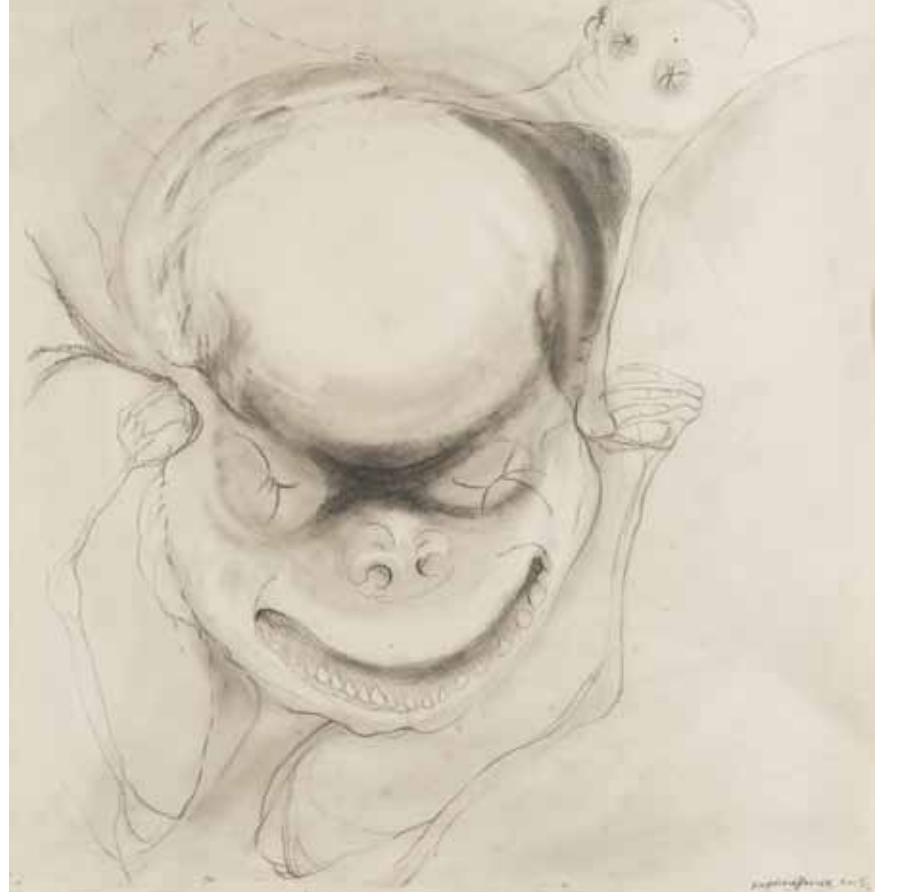
Karel Pauzer

◀ Z ateliéru

Spojené ▶
hlavy I
2017

◀ Bolehlava
2005

◀ Dokola
2003

Menší elefant ▶
1999

◀ Cibule I
2005

◀ Kořínky I
2014–2015

▶ Černý ▶
zákal
2002

Červené ▶
proutky
2008

◀ Pětiprsták
1997

◀ Kořinky II
2016

▶ Dvouprsták ▶
1997

◀ Muší
2003

Bledé ▶
tváře
2005

◀ Černá
a zelená
2010

Vázka
2008–2010 ▶

Hana Purkrábková

* 19. 8. 1936 v Táboře, žije v Brunšově

1951–1955 Střední průmyslová škola keramická v Bechyni

1955–1961 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze

1955 Ateliér porcelánu a keramiky prof. Otto Eckerta

1956–1961 Ateliér sochařství prof. Jana Kavana

Členka Umělecké besedy

Samostatné výstavy a výstavy s Karlem Pauzem

1977 Keramika (s V. Boudníkovou), Městské muzeum, Týn nad Vltavou 1978 Hana Purkrábková (s K. Demlem), Výstavní síň Kniha, Praha 1980 Keramika, Galerie Letná, Praha 1982 Keramika, Dílo – podnik Českého fondu výtvarných umění, Praha 1983 Keramická plastika, Městské muzeum, Bechyně 1985 Hana Purkrábková (s K. Pauzem), Galerie Avize de Jonge Jakob, Leuven, Belgie; Keramika, Galerie výtvarného umění, Cheb 1986 Keramika, Galerie Centrum, Praha 1987 Ceramic Sculpture from Czechoslovakia (s J. Vikovou a S. Martincem), Lee Sclar Galery, Morristown, New York, USA; Hana Purkrábková (s J. Pošem), Hornické muzeum, Příbram 1988 Plastiky, Zbrašovské aragonitové jeskyně, Teplice nad Bečvou; Sochy, Atrium na Žižkově (s K. Pauzem), Praha 1991 Keramické plastiky (s K. Pauzem a M. Mudrochem), Hrad Sovinec; Hana Purkrábková, Galerie na Můstku, Praha 1992 Plastiky, Galerie Litera, Praha; Keramická plastika, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, Bechyně 1995 Plastika, Středočeská galerie a nakladatelství, Centrum české grafiky, Praha; Plastiky, Galerie Atelier Kateřiny Dostálkové, Olomouc 1996 Hana Purkrábková, Výstafka – plastiky, Galerie Litera, Praha 1998 Spáči a ostatní, Galerie Rich Art, Chrudim 2002 Sculture a disegni, Art...on paper, Lugano, Itálie 2003 Lepší už to nebude, Galerie Navrátil, Praha 2005 Dočasný pobyt (sochy, kresby), Galerie Magna, Ostrava; Vybraná společnost, Galerie umění, Karlovy Vary 2011 Půlosoby, Galerie Art, Chrudim; Dočasný pobyt, Galerie Navrátil, Praha 2012 Vybraná společnost, Galerie výtvarného umění, Havlíčkův Brod 2015 V hlině vyvedení/ sochy, Galerie Art, Chrudim; Karel Pauzer / Hana Purkrábková, Galerie Státního hradu a zámku, Jindřichův Hradec 2016 Hana Purkrábková, Galerie Otto Gutfreunda, Dvůr Králové nad Labem; Karel Pauzer / Hana Purkrábková / Vidět život, Galerie Klatovy / Klenová, Klatovy

Skupinové výstavy / výběr od roku 1962

1962 Mezinárodní výставка keramiky, Praha 1966 Výstava mladých, Dům pánů z Kunštátu, Brno 1967 Výstava mladých 67, Výstavní síň Ústřední lidové a umělecké výroby, Praha 1968 Danuvius, Dom genia, Bratislava 1969 Zestien Tschechische kunstenaars. Dertien grafici en drie keamisten, Galerie de Tor, Amsterdam, Nizozemsko 1970 Sodobna češkoslovaška umetnost, Mestna galerija, Lublaň, Slovinsko 1976 Podoba člověka v keramice, Moravská galerie, Brno 1980 Užité umění 70/80. Sklo, kov, textil, nábytek, keramika, Moravská galerie, Brno 1981 9 žen: Věra Janoušková, Magdalena Jetelová, Ellen Jilemnická, Adéla Matasová, Petra Oriešková, Jaroslava Pešicová, Hana Purkrábková, Jaroslava Severová, Dana Vachtová, Galerie ve věži, Mělník 1982 Výstava patnácti výtvarnic, Městské kulturní středisko,

Dobříš 1984 *Moderne Keramik Tschechoslowakischer Künstler*, Keramion, Museum für zeitgenössische keramische Kunst, Frechen, Německo 1988 *FORUM '88*, Holešovická tržnice, Hala Č. 11, Praha 1989 *Tendance v českém sochařství*, Bezručovy sady, Olomouc 1991 *Šedá cihla 78/1991*, Galerie Klatovy / Klenová, Galerie U Bílého jednorožce, Klatovy 1992 *Contemporary East European Ceramics*, The Clay Studio, Philadelphia, USA; *Lipany poprvé naposled*, Mánes, Praha 1993 *Socha a hlína*, Středočeská galerie – Muzeum moderního umění, Karolinum, Praha, Státní galerie, Cheb, Letohrádek v Ostrově nad Ohří; *Nová figurace*, Galerie výtvarného umění, Litoměřice 1994 *Fünftschechische Keramiken*, Galerie L, Hamburg, Německo 1995 *Výstava Výtvarného odboru Umělecké Besedy*, Mánes, Praha 1996 *Zprítomnění, Přírůstky galerie z let 1987–1994*, Galerie Klatovy / Klenová, Klenová 1997 *Umění zastaveného času / Česká výtvarná scéna 1969–1985*, České muzeum výtvarných umění, Praha 1998 *Die Menschliche Figur / The Human Figure – Eine Ausstellung in Zwei Teilen / An Exhibition in Two Parts*, Kunsthof, Kirchberg, Německo 1999 *Umění zrychleného času / Česká výtvarná scéna 1958–1968*, České muzeum výtvarných umění, Praha 2000 *Od nádoby k soše, Novoměstská radnice*, Praha 2001 *Barevná socha*, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Litoměřice 2004 *Animália, Zvířata v dílech mistrů minulých, současných a budoucích*, ArtPro – Galerie české plastiky, Praha 2005 *Umělecká beseda: Pocta Umělecké besedy Václavu Rabasovi*, Rabasova galerie, výstavní síň pod Vysokou branou, Rakovník 2006 *České umění XX. století: 1940–1970*, Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou 2007 *Od sochy...* České sochařství 2. poloviny 20. století ze sbírek Galerie Klatovy / Klenová, Galerie U Bílého jednorožce, Klatovy 2008 *Zrozeno do prostoru*, Hrad Sovinec 2009 *Věčná pomíjivost / Výstava Výtvarného odboru Umělecké besedy*, Severočeská galerie výtvarného umění, Litoměřice 2010 *Umělecká beseda: Pocta Bohuslavu Reynkovi*, Galerie výtvarného umění, Havlíčkův Brod 2011 *Tera(non)firma / (Ne)pevná půda*, Galerie Kartografie, Praha 2014 50, Galerie Klatovy / Klenová, Klenová

Zastoupení ve sbírkách

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, Galerie výtvarného umění v Chebu, Horácká galerie v Novém Městě na Moravě, Moravská galerie v Brně, Národní galerie v Praze, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Uměleckoprůmyslové museum v Praze, Galerie Klatovy / Klenová, Galerie umění Karlovy Vary, Městské muzeum a galerie v Hranicích, Clay Studio Philadelphia, Galerie Gualdo Tadino, soukromé sbírky doma a v zahraničí

Karel Pauzer

* 4. 12. 1936 v Praze, žije v Brunšově

1951–1955 Průmyslová škola bytové tvorby v Praze

1955–1961 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze – Ateliér sochařství prof. Jana Kavana

Člen spolku Umělecká beseda

Samostatné výstavy a výstavy s Hanou Purkrábkovou

1969 *Plastiky*, Galerie Václava Špály, Praha 1981 *Načeradský, Pauzer, Sozanský*, Městské muzeum, Kolín 1985 *Karel Pauzer* (s H. Purkrábkou), Galerie Avize de Jonge Jakob, Leuven, Belgie 1988 *Plastiky, kresby* (s H. Purkrábkou), Atrium na Žižkově, Praha; *Plastiky, kresby* (s J. Holoubkem), Galerie Fronta, Praha 1991 *Keramické plastiky* (s Hanou Purkrábkou a M. Mudrochem), Hrad Sovinec; *Karel Pauzer, Grafika*, Galerie Litera, Praha 1992 *Plastiky, grafika* (s J. Sopkem), České kulturní středisko, Bratislava; *Grafika* (s H. Purkrábkou), Galerie D, Ostrava 1993 *Plastiky, kresby* (s H. Purkrábkou), Moravská galerie, budova Uměleckoprůmyslového muzea, Brno 1994 *Plastiky, kresby, grafika*, České muzeum výtvarných umění, Karolinum, Praha; *Soukromá Genesis / kresby*, Galerie Litera, Praha 1995 *Plastiky, kresby, grafika*, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, Sýpka, Bechyně 1996 *Od začátku / plastiky, kresby*, Galerie Litera, Praha; *Karel Pauzer* (s H. Purkrábkou), Městské muzeum a galerie, Synagoga, Hranice na Moravě; *Plastiky*, Saltztstadel, Regensburg, Německo; *Karel Pauzer / Plastiky, grafiky*, Rathausfletz, Neuburg a. D, Německo 1998 *Keramické setkání* (s H. Purkrábkou), Kolínské divadlo, Kolín 2000 *Zoobotanická 1988–2000*, Galerie Navrátil, Praha 2004 *Trochu přírodopisu*, Severočeská galerie výtvarného umění, Litoměřice; *Plastika, kresba* (s I. Komárkem), Galerie výtvarného umění, Ostrava 2005 *Trochu přírodopisu*, Galerie umění, Karlovy Vary; *Kresby, plastiky*, Sankturinovský dům, Galerie Felixe Jeneweina města Kutné Hory, Kutná Hora 2006 *Rodiny*, Galerie Navrátil, Praha 2007 *Plastiky a kresby*, Galerie Magna, Ostrava 2011 *Konec léta*, Galerie Navrátil, Praha 2015 *Karel Pauzer / Hana Purkrábková*, Galerie Státního hradu a zámku, Jindřichův Hradec 2016 *Karel Pauzer / Hana Purkrábková / Vidět život*, Galerie Klatovy / Klenová, Klatovy

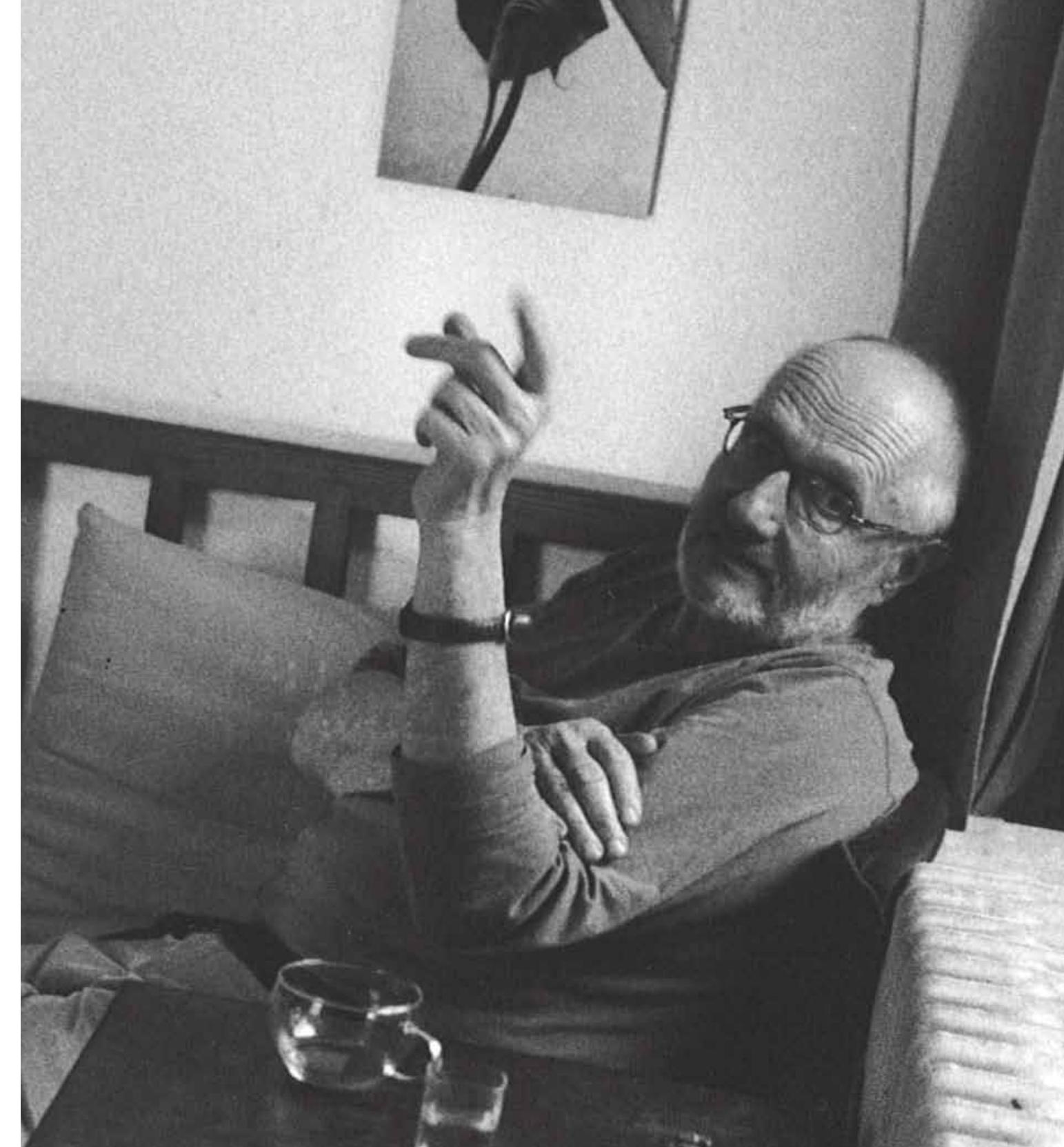
Skupinové výstavy / výběr od roku 1966

1966 *Výstava mladých*, Dům umění, Brno 1967 *Socha 67*, Olomouc; *Výstava mladých*, ÚLUV, Praha; *Nová jména*, Galerie D, Praha; *Nové cesty 2*, Oblastní galerie výtvarného umění, Zlín 1968 *Šest z Prahy*, Stenhusgården/Konstforum, Linköpping – Norköpping, Švédsko; Danuvius, Bratislava 1969 *Současné české umění*, Galerie de Tor, Amsterdam, Nizozemsko; *Socha a město*, Liberec 1970 *Konfrontace II*, Nová síň, Praha 1980 *Kresby*, Orlická galerie, Rychnov nad Kněžnou 1981 *Netvořice '81*, Dům Bedřicha Dlouhého, Benešov 1982 *Kresba – socha – grafika*, Hájenka, Výstavní síň Muzea A. Jiráska a M. Alše ve Hvězdě, Praha 1983 *Obrazy a sochy*, OKD Gong, Praha; *Evropské bienále grafiky*, Baden-Baden, Německo 1985 *Barevná socha*, Galerie H., Kostelec nad Černými lesy 1987 30 výtvarníků v Lidovém domě, Lidový dům, Praha 1988 *FORUM '88*, Holešovická tržnice, Hala Č. 11, Praha 1989 *Tendence v českém sochařství 1979–1989*, Bezručovy sady, Olomouc; *Hliněná plastika*, Vojanovy sady, Praha 1990 *Dialog Paříž – Praha*,

Mánes, Praha; *Pocta Jindřichu Chalupeckému*, Národní galerie v Praze, Městská knihovna, Praha **1991** *Lipany poprvé*, Galerie Fronta, Praha; *Šedá cihla 78/1991*, Galerie Klatovy/Klenová, Galerie U Bílého jednorožce, Klatovy **1992** *Lipany poprvé naposled*, Mánes, Praha; *Barok a dnešek*, Kostel Zvěstování Panny Marie, Litoměřice; *Současná východoevropská keramika*, Philadelphia, Pittsburgh, Atlanta, Baltimore, Honolulu, USA **1993** *Socha a hlína*, Středočeská galerie – Muzeum moderního umění, Karolinum, Praha, Státní galerie, Cheb, Letohrádek v Ostrově nad Ohří; Umělecká beseda, Mánes, Brno, Dům umění, Praha; *Nová figurace*, Galerie výtvarného umění, Litoměřice **1994** *Minisalon – Exhibition of Czech and Slovak independent art*, Courtyard Gallery WFC, New York, USA **1995** *Minisalon – Exhibition of Czech and Slovak independent art*, Chicago Cultural Center, St. Petersburg, USA, Chicago, USA **1996** *Minisalon – Exhibition of Czech and Slovak independent art*, Museum of Fine Arts, St. Petersburg, USA **1997** *Umělecká beseda 97*, Mánes, Praha; *Umění zastaveného času / Česká výtvarná scéna 1969–1985*, České muzeum výtvarných umění, Praha **1998** ...o přírodě..., České muzeum výtvarných umění, Praha **1999** *Umění zrychleného času / Česká výtvarná scéna 1958–1968*, České muzeum výtvarných umění, Praha **2000** *Konec světa?*, Národní galerie, Palác Kinských, Praha **2001** ...o lidech..., České muzeum výtvarných umění, Praha **2002** *Art Prague – Veletrh současného umění*, Mánes, Praha **2003** *140 let Umělecké besedy*, Galerie hlavního města Prahy, Městská knihovna, Praha **2004** *Animálie / Zvířata v dílech mistrů minulých, současných a budoucích*, ArtPro – Galerie české plastiky / Artpro Gallery, Praha **2005** *Umělecká beseda. Pocta Umělecké besedy Václavu Rabasovi*, Rabasova galerie, Výstavní síň pod Vysokou bránou, Rakovník **2006** *České umění XX. století: 1940–1970*, Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou **2007** *Od sochy...České sochařství 2. poloviny 20. století ze sbírek Galerie Klatovy / Klenová*, Galerie U Bílého jednorožce, Klatovy **2008** *České a slovenské výtvarné umenie šesťdesiatych rokov 20. storočia*, Galéria Miloša Alexandra Bažovského, Trenčín, Slovensko **2009** *Věčná pomíjivost*, Kostel Zvěstování Panny Marie, Litoměřice **2010** *New Sensitivity*, National Art Museum of China, Peking, Čína **2011** *Tera(non)firma/(Ne)pevná půda*, Galerie Kartografie, Praha **2012** *XX. letní keramická plastika*, Galerie Klatovy/Klenová, Klenová **2013** *Pokrevní vztahy*, Galerie Středočeského kraje, Kutná Hora **2014** *50*, Galerie Klatovy/Klenová, Klenová

Zastoupení ve sbírkách

Národní galerie v Praze, Moravská galerie v Brně, Galerie výtvarného umění v Ostravě, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, Galerie Klatovy/Klenová, Oblastní galerie v Liberci, Galerie výtvarného umění v Litoměřicích, Galerie Benedikta Rejta v Lounech, Galerie Středočeského kraje, Kutná Hora, Česká pojišťovna, Praha, Muzeum umění a designu Benešov, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem, soukromé sbírky doma a v zahraničí

Soupis vystavených prací

Datace děl, která není potvrzena v signatuře, je uvedena v závorce. Všechna díla nemohla být z technických důvodů vystavena.

Hana Purkrábková

Sochy

V čekárně (1995–2012)

pálená hlína, židle,

v. 106, 117, 119, 120, 122 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Broukozpytec (2016–2017)

šamotová hlína, železité soli, v. 36 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Tlustoch (2016–2017)

šamotová hlína, železité soli, v. 65 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Tři u stolu (2016–2017)

šamotová hlína, železité soli, v. 64 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Kresby

Tváře I (1993)

tužka, běloba, hlína, papír, 100 x 70 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Tváře II (1993)

tužka, křídý, uhel, papír, 100 x 70 cm

značeno vpravo dole: PURKRÁBKOVÁ H.

soukromá sbírka

Stánička (1995)

tužka, křídý, papír, 100 x 70 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Sousedky (1995)

tužka, křídý, hlína, papír, 100 x 70 cm

značeno vpravo dole: PURKRÁBKOVÁ H.

soukromá sbírka

Chytání kocoura (1997)

tužka, křídý, hlína, papír, 100 x 70 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Karel Pauzer

Sochy

Dvouprsták (1997)

pálená hlína, laky, v. 120 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Pětiprsták (1997)

pálená hlína, laky, hliník, v. 88 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Menší elefant (1999)

laminát, pálená hlína, laky, v. 205 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Muší (2003)

pálená hlína, laky, v. 135 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Velký listnáč (2003)

laminát, pálená hlína, laky, v. 175 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Dvojlist (2004)

laminát, pálená hlína, laky, v. 100 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Půlmoucha (2006)

laminát, pálená hlína, laky, v. 150 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Červené proutky (2008)

pálená hlína, laky, v. 171 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Menší tlamičky (2008)

pálená hlína, laky, v. 60 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Úzké listy 2005

akvarel, grafit, papír, 100 x 70 cm

značeno vpravo dole: 2005

neznačeno soukromá sbírka

Bolehlava 2005

grafit, papír, 73,5 x 70 cm

značeno vpravo dole: BOLEHLAVA PAUZER 2005

soukromá sbírka

Bledé tváře

(2005) grafit, měditisková barva, křída, papír,

142 x 125 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Cibule I

grafit, papír, 73,5 x 102 cm

značeno vpravo dole: 2005

soukromá sbírka

Cibule II

grafit, papír, 73,5 x 102 cm

značeno vpravo dole: 2005

soukromá sbírka

Černá a zelená

(2010) tempera, grafit, papír, 142 x 125 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Spojené hlavy I

(2014) grafit, akvarel, papír, 73 x 102 cm

značeno vpravo dole: SPOJENÉ HLAVY 2014

soukromá sbírka

Kořinky I

(2014–2015) akvarel, grafit, akryl, papír, 70 x 83 cm

značeno vpravo dole: KOŘÍNKY 2014–5

soukromá sbírka

Kořinky II

(2016) akvarel, grafit, akryl, papír, 102 x 72 cm

značeno vpravo dole: KOŘÍNKY 2016

soukromá sbírka

Spojené hlavy III

(2017) grafit, akryl, papír, 102 x 70 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Spojené hlavy IV

(2017) grafit, akryl, papír, 102 x 73 cm

neznačeno

soukromá sbírka

Pořadatelé výstavy děkují
Haně Purkrábkové a Karlu Pauzrovi
za laskavé zapůjčení exponátů a spolupráci při přípravě výstavy.

Katalog vydala Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem,
příspěvková organizace Ústeckého kraje, v roce 2017
k výstavě *Hana Purkrábková / Karel Pauzer / bytosti* z volného cyklu *Osobnosti*,
která se konala v době od 21. září do 26. listopadu 2017
v Galerii moderního umění v Roudnici nad Labem.
Výstavu podpořilo Ministerstvo kultury České republiky.

Koncepce a příprava výstavy: Alena Potůčková

Text: Alena Potůčková

Biografie: Hana Purkrábková a Karel Pauzer

ve spolupráci s Michalem Lazorčíkem a Alenou Potůčkovou

Fotografie: Oto Palán, Hana Hamplová, Karel Pauzer, Jaroslav Brabec, archiv autorů

Fotografie na obálce: Oto Palán

Grafická úprava: Tereza Havelková

Tisk: Ústecké tiskárny s.r.o.

Náklad: 150 ks

ISBN: 978-80-87512-62-3

Galerie moderního umění
v Roudnici nad Labem

